

A Bizottság közleménye a tagállamok részére a regionális és versenypolitika közötti kapcsolatról.**A KONCENTRÁCIÓ ÉS AZ ÖSSZHANG MEGERŐSÍTÉSE EZEKEN A TERÜLETEKEN**

(98/C 90/03)

A Bizottság 1996-ban állította össze első jelentését az Unión belüli gazdasági és társadalmi kohézióról. A jelentés kitér arra, hogy a kohéziós elvek hatékonyságát alátámasztó kiemelt alapelv az erőforrások problémás területekre történő összpontosítása, amely „koncentráció” néven ismert (6. fejezet, 2. szakasz), és különösen azt a következtetést vonja le, hogy „az erőforrások leginkább hátrányos helyzetű régiókba történő koncentrálásáról” a tagállamoknak és a Bizottságnak partnerkapcsolat keretein belül kell foglalkoznia a nemzeti, illetve uniós regionális politikák által támogatott régiók közötti összhang hiányával. A jövőben az uniós regionális támogatásra való jogosultság egyik feltétele kell legyen annak, hogy a tagállamok saját regionális politikájuk alapján támogatást nyújthassanak” (7. fejezet).

A Bizottság az 1997 júliusában elfogadott Agenda 2000-ben ismételten kihangsúlyozta, hogy növelni szükséges a strukturális támogatások földrajzi koncentrációját, hogy azok érzékelhetőbbé, hatékonyabbá, illetve az Unió versenypolitikájával összehangoltabbá váljanak ⁽¹⁾. A Bizottság ugyanebben a dokumentumban bejelentette, hogy csökkenteni fogja a regionális támogatás alá tartozó földrajzi területek kiterjedését.

Végül az egységes piacról szóló cselekvési programjában a Bizottság jelezte, hogy új iránymutatást fog alkotni a regionális állami támogatások szabályozásaira, amelynek célja az egyenlőtlenségek csökkentése a támogatás koncentrációja által.

1. A probléma megfogalmazása**Koncentráció**

A Közöségi regionális politikájának működtetése alatt elért előrelépés ellenére, az Unión belül még mindig jelentős strukturális egyenlőtlenségek vannak, és az egyik alapvető cél továbbra is a gazdasági és társadalmi kohézió növelése marad, ahogyan azt az EK-Szerződés 130a. cikke is előírja. Az Uniónak olyan helyzetben kell lennie, hogy továbbra is támogassa a termelő tevékenységek létrehozását és fejlesztését a fejlődésben elmaradt, illetve gazdasági és társadalmi átalakulás alatt álló régiók esetében. A múltbeli tapasztalat azt mutatja, hogy a regionális fejlesztés hatékonysága érdekében nem megengedhető, hogy az ilyen típusú

támogatások túl nagy vagy széttöredezett területeket fedjenek le. A közösségi részfinanszírozás koncentrációját növelni szükséges, ha kritikus tömeget és jelentős hatást akarunk elérni, és ez többek között az Unión belüli leginkább érintett területek azonosítását jelenti.

A koncentráció ugyanennyire fontos célkitűzés a Közöségi versenypolitikájában is, ahogyan azt a Szerződés 92., 93. és 94. cikke megállapítja, mivel a koncentráció az érintett földrajzi területek kiterjedését illetően segíthet korlátozni a nemzeti regionális támogatási programok miatti torzulásokat, miközben ugyanakkor a fejlődésben lemaradt területekre koncentrálni.

Összhang

Az uniós döntéshozatali folyamat egy olyan rendszer, amelynek számos, különböző intézményes felelősséggel bíró résztvevője van. Ez különösen a regionális politikára vonatkozik. A Bizottság például kizárólagos felelősséggel rendelkezik annak ellenőrzése terén, hogy a tagállamok által a Szerződés 93. cikkének (3) bekezdése alapján bejelentett nemzeti támogatási programok (valamint a kijelölt területek vonatkozó listái) összhangban legyenek a Szerződés célkitűzéseivel, mivel annak biztosítása, hogy elsősorban a kevésbé prosperáló regionális gazdaságok részesüljenek támogatásban, a regionális és nemzeti hatóságok feladata, amelyhez az Unió a szubszidiaritás elvének megfelelően járul hozzá strukturális támogatásaival. A Strukturális Alapok ezt a támogatást többek között programok részfinanszírozása révén biztosítják, hogy segítsék az olyan termelő tevékenységekbe történő beruházásokat, amelyeket nemzeti és/vagy regionális szinten terveztek és valósítottak meg. A Strukturális Alapok támogatásai a tagállamok teljes regionális támogatási kiadásainak csak meglehetősen kis részét képezik. Ez logikusan azt jelenti, hogy az ERFA-nak csak olyan területeken kell biztosítania ezt a támogatást, ahol maguk a tagállamok is nyújtanak regionális támogatást, noha ez nem akadályozza meg őket abban, hogy, ha úgy kívánják, más régiókat is segítsenek. A nemzeti regionális támogatási programokat azonban előzetesen engedélyeztetni kell az Unió állami támogatásokra vonatkozó szabályozásának megfelelően, ezért a Strukturális Alapokból biztosított támogatásra jogosult területeket a nemzeti támogatási programoknak is le kell fedniük. Azonban mivel számos különböző fél érintett, akik eltérő hatáskörrel, célkitűzésekkel és időtervvel rendelkeznek, nehéznek bizonyult a két politika összehangolása. Ezt a helyzetet maguk az érintettek, például a regionális és helyi hatóságok, illetve az Európai Parlament is kritizálták.

⁽¹⁾ „Ez olyan régiófelosztáshoz vezet, amely kevésbé elszórt és a lehető leginkább összhangban van a tagállamok által támogatott területekkel a Szerződés 92. cikke (3) bekezdésének (c) pontja szerint.”

Például azokon a területeken, melyek jelenleg a Strukturális Alapok támogatására jogosultak, de nem jogosultak az állami regionális támogatási programokra a 92. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontjában foglalt mentességek alapján, még mindig lehetséges a 92. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontja alapján jogosult területek esetében a megengedettnél alacsonyabb intenzitással kisvállalkozásokat, környezetvédelmet vagy kutatást támogató programok részfinanszírozása. Ezeken a területeken a Strukturális Alapok a nagyvállalatok beruházásai számára nem bírnak vonzóróval még akkor sem, ha ez a regionális fejlesztés szempontjából különösen kívánatos lenne, az általa eredményezett dominóhatás és a világgpiachoz történő kapcsolódás lehetősége miatt. Az összehangoltság e hiánya sem politikai, sem gazdasági okok miatt nem folytatódnak tovább.

A Bizottság, amikor 1993-ban felülvizsgálta a Strukturális Alapok szabályozását kísérletet tett arra, hogy nagyobb összhangot teremtsen meg. Később, amikor a Bizottság és a tagállamok egyeztetéseket folytattak a kijelölt területek listáival kapcsolatban, különösen a 2., de az 5b. alá tartozókkal kapcsolatban, a Bizottság ismételten bátorította a tagállamokat, hogy javasoljanak olyan támogatható területeket, amelyek megfelelnek az általuk állami támogatási szempontból kijelöltekkel. Olyan alapelvek lefektetésére és olyan módszerek feltárására van szükség, amelyek még időben jelentős előrehaladást tesznek lehetővé ezen a területen a Strukturális Alapok következő programidőszakára (2000 – 2006) való tekintettel.

Alapjában véve a szándékok szerinti összhang biztosítaná, hogy az egyes tagállamok azon régiói, amelyek a Strukturális Alapok szerint támogatásra jogosultnak minősülnek, a regionális állami támogatási programokból is részesülhessenek támogatásban.

2. A jelenlegi helyzet áttekintése

2.1. Az összhang, mint a Bizottság, a Tanács és a tagállamok közös felelőssége

A közösségi politika időrendi fejlődésében először a versenypolitika szerint támogatásra jogosult területeket jelölték ki a Bizottság által 1988-ban közzétett módszer segítségével (HL C 212., 1988.8.12.), noha a Bizottság már 1979-től kezdődően tisztázta

és megerősítette a regionális támogatás összehangolásának alapelveit. Az állami támogatási programok vizsgálatának kizárólagos felelőseként eljárva a Bizottság az érintett tagállam javaslata alapján járul hozzá az egyes tagállamokon belüli kijelölésekhez.

A Strukturális Alapokból származó segítségnyújtás tekintetében jelenleg négy régióalapú célkitűzés létezik, az 1., 2., 5b. és 6. célkitűzés.

Az 1. célkitűzés alá tartozó régiókat eddig a Bizottság javaslata alapján a Tanács egyhangúlag jelölte ki. Elméletileg ezek azok a NUTS II régiók, ahol az egy főre jutó GDP (vásárlóerő-paritáson számítva) kevesebb, mint a közösségi átlag 75 %-a. Azonban, ahogyan arra a kohéziós jelentés 6. fejezetének 2. szakasza rámutat, „egy 1993-as politikai kompromisszum eredményeként újabb olyan 7,4 millió ember (az általuk lakott régió), azaz a támogatásra jogosult lakosság 8 %-a került az 1. célkitűzés hatálya alá, akik olyan régiókban élnek, ahol az egy főre jutó GDP meghaladja a közösségi átlag 75 %-át”.

A 6. célkitűzés alá tartozó területeket, azaz ahol a népsűrűség kevesebb, mint 8 fő/km², Ausztria, Finnország és Svédország Csatlakozási Okmányában jelölték ki 1995-ben.

A Tanács által megállapított szabályok szerint a 2. és 5b. területeket a Bizottság jelölte ki közösségi és tagállami szociális-gazdasági ismérvek alapján, a tagállamokkal szoros együttműködésben. Ez utóbbiak megküldik javaslataikat a Bizottságnak, amelyekről ezután tárgyalásokat folytatnak a Bizottsággal. Mint már említésre került, számos különböző szereplő, akik mindegyike saját hatáskörrel és eltérő megvalósítási időtervvel rendelkezik, az elmúlt programidőszak alatt meggátolta az összehangolás további növelése irányában tett erőfeszítéseket, noha ez ideális lehetőség lett volna a cselekvésre.

2.2. Statisztikai adatok

1994 és 1999 között az Unió (EUR-15) népességének összesen 50,6 %-a él a közösségi strukturális támogatásra jogosult régiókban, mialatt 46,7 %-a a 92. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott mentességek alá tartozó területeken él. Ahogyan a számok mutatják, a Strukturális Alapok szerint jogosult néhány terület ugyanakkor nem kaphat regionális célú állami támogatást. A következő két táblázat jelzi a kétféle területkijelölés közötti átfedés mértékét. Ki kell azonban hangsúlyozni, hogy az alábbi számadatok csak hozzávetőleges iránymutatások, mert az egész Közösségre nézve összesítették, és a programidőszak alatt van némi változás az általuk érintett területeket illetően.

A STRUKTURÁLIS ALAPOK ÉS AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁSI PROGRAMOK ALAPJÁN KIJELELT TERÜLETEK KÖZÖTTI ÖSZHANG

1. táblázat

(a Közösség népességének arányában, %)

	A Strukturális Alapok szerint támogatásra jogosult régiók	A Strukturális Alapok szerint támogatásra nem jogosult régiók	Összesen
Olyan területek, ahol a nemzeti regionális támogatás megengedett [92. cikk (3) bekezdése]	44,0	2,7	46,7
Olyan területek, ahol a nemzeti regionális támogatás nem megengedett	6,6	46,7	53,3
Összesen	50,6	49,4	100

Ezek a számok azt mutatják, hogy a Közösség lakosságának 6,6 %-a olyan régiókban él, amelyek a Strukturális Alapok szerint támogatásra jogosultak, és ahol a versenypolitika eleve kizárja a nemzeti regionális támogatás nyújtását.

Ezzel ellentétben a Közösség lakosságának 2,7 %-a olyan régiókban él, amelyek részesülnek a nemzeti regionális támogatási programokból, de nem jogosultak a Strukturális Alapok szerint támogatásra. Ez nem jelent különösebb problémát. Épp ellenkezőleg, segít előmozdítani a regionális támogatási programok és a Közösség saját, a Strukturális Alapok szerint megvalósuló támogatásai közötti összhangot, mert ez azt jelenti, hogy a tagállam mozgástérrel rendelkezik abban a tekintetben, hogy a helyzetére jellemző saját regionális politikai célkitűzéseit igyekezzen megvalósítani azon területek támogatása mellett, amelyeket a közösségi regionális politikával összhangban jelöltek ki.

2. táblázat

A nemzeti népesség aránya a Strukturális Alapok szerint támogatásra jogosult, de a nemzeti regionális támogatási programokból nem részesülő régiókban, %

B	D	DK	E	EL	F	IRL	I	L	NL	A	P	S	FIN	UK	EU
0	5,3	0	8,9	0	9,6	0	7,5	6,4	10,4	5,9	0	8,7	12,6	9,0	6,6

Teljes átfedés valósul meg már öt országban: Belgiumban, Dániában és abban a három tagállamban, amelyek teljes területe 1. célkitűzés szerinti besorolású. Velük ellentétben az összes többi tagállam nagymértékű eltérést mutat.

3. Javaslat az összehangolt szemléletmódra

3.1. A felelősségi körök jobb megállapítása

A két kijelölési mód közötti összhang megvalósításának az a feltétele, hogy átfogó képpel rendelkezünk az azokat meghatározó különféle jogszabályokról annak érdekében, hogy e közös cél elérésére törekedjenek olyan időterv keretei között, amely ezt biztosítani tudja.

A Bizottság, a Tanács, a Parlament és a tagállamok mind felelősek a nagyobb fokú összhang eléréséért:

- a Bizottság, amely kizárólagosan felelős az állami támogatásokért, illetve a tagállamokkal és a Tanáccsal együttesen felelős a strukturális politikáért, hangsúlyozza az összhang és a nagyobb földrajzi koncentráció szükségességét. Az állami támogatási iránymutatásról szóló 1997. december 16-i határozatában a Bizottság ennek megfelelően módosította a

regionális támogatási programokkal kapcsolatos szabályait, és azt fogja javasolni, hogy a Tanács is módosítsa a Strukturális Alapokkal kapcsolatos szabályozási és operatív rendelkezéseit. A Bizottság nyilvánvalóan megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy egy átfogó, összehangolt szemléletmód érvényesüléséről gondoskodjék,

- a Tanácsnak és a Parlamentnek figyelembe kell vennie az összhang és koncentráció iránti igényt, amikor új szabályozást fogadnak el a Strukturális Alapokkal kapcsolatban,
- a regionális politikáért felelős nemzeti hatóságoknak fel kell vállalniuk a felelősséget az összhangot és koncentrációt célzó törekvésekkel kapcsolatban, és a hatáskörüket érintő területeken közre kell működniük.

Fontos, hogy mind a nemzeti regionális támogatási programokat, mind a Strukturális Alapok szerint megvalósuló kijelöléseket időben kell elfogadni ahhoz, hogy 2000. január 1-jén életbe lépessenek. A nemzeti programok esetében annak különleges jogosítványai miatt a Bizottságra hárul a kötelezettség, míg a másik esetben a Bizottság, a Tanács, a Parlament és a tagállamok mind érintettek.

3.2. *Javasolt módszer és időterv*

A Bizottság egyértelművé tette az Agenda 2000-ben, hogy a jelenlegi 51 %-os szintről 35 és 40 % közé kell csökkenteni az Európai Unió népességének azt a részét, amely a jövőbeni 1. és 2. célkitűzés szerint strukturális támogatásra jogosult, és hogy az összesített számértéknek kisebbnek kell majd lennie, mint a 92. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontja szerint jogosult régiókban élő népesség. A Bizottság azt is leszögezte, hogy csökkenteni kell a nemzeti regionális támogatási programok jogosultjainak arányát.

Ezen útmutatások nyomán az állami támogatás felső határáról szóló, 1997. december 16-i határozatában a Bizottság 42,7 %-ban állapította meg a 92. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontja szerinti népességi lefedettség összesített számértékét a 2000 és 2006 közötti programidőszakra vonatkozóan, ami 4 százalékponttal kevesebb, mint a lefedettség mai, 46,7 %-os szintje. A Bizottság a közelmúltban közölte a tagállamokkal azokat az intézkedéseket, melyekre a Szerződés 93. cikkének (1) bekezdése szerint szükség lesz ahhoz, hogy az új regionális támogatási rendszer megvalósítható legyen a most elfogadott új állami regionális támogatási szabályok által előírt határidőig. A 42,7 %-os szám magasabb, mint az Agenda 2000-ben a jövőbeni 1. és 2. célkitűzés szerint jogosult népesség tekintetében megállapított 35 – 40 %-os tartomány, amely uniószerre lehetővé teszi az átfogó összhangot. A két kijelölési rendszer az Unió egésze vonatkozásában így két koncentrikus körhöz fog hasonlítani. Ennek a kapcsolatnak mind a 15 tagállam esetében meg kell majd valósulnia, különösen azért, hogy a 2. célkitűzés szerinti területkijelölések a 92. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint meghatározott területeken belül maradjanak.

Ahogy az Agenda 2000 rámutat, a legtávolabbi régiók különleges helyzete maga után vonja, hogy őket az 1. célkitűzés különleges eseteinek lehet tekinteni. Ugyanígy különleges esetnek kell tekinteni a legészakibb és legalacsonyabb népsűrűséggel rendelkező, jelenleg a 6. célkitűzés szerint támogatásra jogosult, de az 1. célkitűzés szerint támogatásra nem jogosult régiókat is. A fejlődésben elmaradt (azaz az 1. célkitűzés szerint jogosult) régiókat az egy főre jutó GDP 75 %-os feltételének szigorú alkalmazásával kell kijelölni azért, hogy egybeessenek azokkal, amelyek a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint mentességre jogosultak, különben megkérdőjeleződik mind az átfogó összhangra irányuló erőfeszítés, mind a Strukturális Alapok szerint elérni kívánt koncentráció. Az 1. célkitűzés szerinti régiók listáját 1999. elején véglegesíteni kell az 1998. utolsó negyedének elején rendelkezésre álló legfrissebb adatok alapján.

Az új 2. célkitűzés vonatkozásában az összhangot a 92. cikk (3) bekezdésének c) pontjával kell létrehozni, amelynek az 1. célkitűzéssel azonos módon kezelt vagy a különleges jogosultságokkal rendelkező, de a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint mentességre nem jogosult régiókat kell lefednie. A támogatás felső határait megállapító határozatában a Bizottság minden egyes országra vonatkozóan lefedettségi rátákat ad meg, melyek összeadva [azaz a 92. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontját összesen] a 42,7 %-os arányt eredményezik. Ezeknek a számoknak biztosítaniuk kell, hogy az egyes országok esetében megadott 2. célkitűzés szerinti lista a 92. cikk (3) bekezdése c) pontjának megfelelő lista határain belül van.

Ha a fejlődésben lemaradt (azaz az 1. célkitűzés szerint jogosult) régiók kiválasztása esetében nem követik a Bizottság ajánlását az egy főre jutó GDP 75 %-os feltételének szigorú alkalmazásával kapcsolatban, az a 42,7 %-os általános felső határt és a különböző nemzeti felső határokat tekintve elkerülhetetlenül az összehangoltság hiányát eredményezi, nem csak a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja és az 1. célkitűzés, de a 92. cikk (3) bekezdésének c) pontja és a 2. célkitűzés között is.

A Bizottság nem fogad el egyetlen régiót sem az új 2. célkitűzés szerint, hacsak az érintett tagállam nem vállalja, hogy felveszi a 92. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint támogatásban részesülő és a Bizottság felé bejelentett régiók listájára.

Indokolt esetekben azonban a Bizottság kivételesen más régiókat is felvehet az új 2. célkitűzés alá. Ezt tagállamonként az 1. célkitűzés alá nem tartozó tagállami lakosság 2 %-ában maximálán, összhangban a földrajzi koncentráció általános célkitűzésével [azaz az 1. és 2. célkitűzésnek együtt az Unió teljes lakosságának (EUR-15) 35 – 40 %-át kellene lefednie].

A jelenlegi helyzet szerint az Agenda 2000 azt javasolja, hogy egyeztetett közösségi feltételek alapján össze kell állítani a 2. célkitűzés szerinti területek listáját a tagállamokkal együttműködve és figyelembe véve azok regionális prioritásait. A tényleges kiválasztási módszer meghatározása az új Strukturális Alap rendeletekben történik. Annak érdekében, hogy mindkét lista 2000. január 1-jén hatályba léphessen, a Bizottság fel fogja kérni a tagállamokat, hogy a Strukturális Alap rendeleteinek elfogadása után haladéktalanul, legkésőbb 1999. március 31-ig tegyék meg a Strukturális Alap szerint támogatni kívánt régiókra vonatkozó javaslatukat. A Bizottság felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy ezeket a határozatokat időben el lehessen fogadni. A regionális állami támogatási programok által lefedett területek tekintetében a Bizottság a közelmúltban azt javasolta a tagállamoknak, hogy a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 1999. március 31-ig tegyék meg bejelentéseiket. A Bizottság a vonatkozó eljárásokkal és határidőkkel összhangban, ezúttal 1999. december 31-ig döntést hoz a regionális támogatási listákról.

Jelenleg a Bizottság nem tudja megmondani, mi lesz az egyes országokban a 2. célkitűzés szerint támogatásra jogosult régiók népességi lefedettsége, mert a kijelölésükre használt módszer csak az új Strukturális Alap rendeletek elfogadása után lesz alkalmazható. Az elgondolás szerint ez az éppen aktuális legfrissebb szociális-gazdasági adatok alapján történik majd meg.

3.3. Átmeneti rendelkezések

Mind a két kijelölési gyakorlat során végrehajtott koncentrációs törekvések eredményeként uniószerre számos régió veszíti el jelenlegi státuszát 2000 után. A „fokozatos megszüntetés” módja attól függően fog változni, hogy a kettő közül melyik politikáról van szó. Amint arra az Agenda 2000 rámutat, ennek ellenére biztosítani kell közöttük az összhangot azáltal, hogy „a Strukturális Alapból történő átmeneti (fokozatos megszüntetési) támogatás előnyeit élvező régiókkal kapcsolatos intézkedéseknek meg kell felelniük az állami támogatásra vonatkozó versenyszabályoknak”.

4. Következtetések

Számos lépcsőfokon kell még végigmenni, és nagy az érintett szereplők száma, de a Bizottság már lefektette az alapokat annak érdekében, hogy 2000-től kezdődően biztosítsa a két kijelölési lista közötti összhangot. Ezzel a közleménnyel a Bizottság fel kívánja hívni a nemzeti kormányokat, hogy a maguk részéről is

tegyék meg a szükséges lépéseket mind önállóan, mind pedig együttesen a Tanács illetékes testületein belül.

A Bizottság a következő fellépést javasolja:

a) Az új Strukturális Alap rendeletekben a Tanácsnak az egy főre jutó GDP 75 %-os felső határának szigorú alkalmazásával kell kijelölnie a fejlődésben elmaradt régiókat annak érdekében, hogy egybeessenek azokkal, amelyek a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint mentességre jogosultak, és hogy elkerülje a 2. célkitűzés szerinti lista és a 92. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti kijelölés közötti összhang hiányát.

b) A Bizottság az általa 1997. december 16-án elfogadott regionális állami támogatási iránymutatással összhangban felhívja a tagállamokat, hogy a 92. cikk (3) bekezdése szerint jelentsék be az 1. célkitűzés szerint kezelt vagy külön elbírálás alá tartozó összes régiót.

c) A Bizottság kijelenti, hogy a jövőbeni Strukturális Alap rendeletekkel összefüggésben, nem fogad el régiót jogosultnak az új 2. célkitűzés szerint, kivéve ha az érintett tagállam vállalja, hogy felveszi azt a 92. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint a támogatásban részesülő, a Bizottságnak bejelentett régiók listájára.

Indokolt esetekben azonban a Bizottság kivételesen más régiókat is felvehet az új 2. célkitűzés alá. Ezt tagállamonként az 1. célkitűzés alá nem tartozó nemzeti lakosság 2 %-ában maximum, összhangban a földrajzi koncentráció általános célkitűzésével [azaz az 1. és 2. célkitűzésnek együtt az Unió (EUR-15) teljes lakosságának 35 – 40 %-át kellene lefednie].

d) A Bizottság hangsúlyozza, hogy a regionális támogatási programokra vonatkozó iránymutatás fő kiválasztási feltételként jelöli meg a Strukturális Alapok szerinti jogosultságot azzal a feltétellel, hogy az összhangban van a népesség arányában meghatározott maximális értékkel, és hogy az Alap szerinti jogosult régiókat nem a regionális állami támogatásokra jogosult régiók listája után jelölik ki.

e) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a megfelelő eljárásokat követve a két kijelölési gyakorlat időben kezdődik el és

fejeződik be ahhoz, hogy szavatolja mindkét kijelölési lista 2000. január 1-jén történő hatályba lépését.

Ami a Strukturális Alapokat illeti, ez a gyakorlat közvetlenül az új rendeletek elfogadása után kezdődik, melynek viszont időben kell megtörténnie ahhoz, hogy a tagállamok legkésőbb 1999. március 31-ig el tudják juttatni a Bizottsághoz a kijelölt régiókkal kapcsolatos javaslatukat. A regionális állami támogatási programok tekintetében a tagállamoknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb 1999. március 31-ig be kell jelenteniük a Bizottság felé javaslatukat.

- f) A Bizottság megjegyzi, hogy a 2000 és 2006 közötti időszakban az Uniónak (EUR-15) a 92. cikk (3) bekezdésének a) és c) pontja szerint kiválasztott régióiban a legnagyobb lefedettségi érték a Közösség teljes lakosságának 42,7 %-a.

- g) A Bizottság megküldi ezt a közleményt a tagállamoknak és közzéteszi azt az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

Kelt Brüsszelben, 1998. március 17-én.

a Bizottság részéről

Monika WULF-MATHIES

a Bizottság tagja